

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת משפטים ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

האחזות הקלפות בחלשים

מן המ'ח, ותמיד סטרא אחרא מקדים ומתרגה ונדל ושומר הפרי, בין שמתרגה זורקים אותו לחוץ, ויכין רשע וצדיק ללבש, זורקים את הקלפה ומברכים לצדיק. וכן קלפה בגימטריא גבורה, דכח השמירה שיך למדת הגבורה, כפי שבארנו במאמר 'כח האחדות'.

מצינו בזהר (לך לך פג.) בוא וראה סוד הדבר אם אברם לא ירד למצרים, ולא יצטרף שם בתחלה, לא יהיה חלק גורלו בהקב"ה, אותו דבר לבניו באשר רצה הקב"ה לעשות אותם שם אחד, עם שלם, ולקרב אותם לגביו, אם לא ירדו למצרים, ולא יצטרפו שם, לא היו העם היחיד שלו, כמו כן אם לא נתנה ארץ הקדש לכנען מקדם, וישלט בה, לא היתה הארץ חלקו וגורלו של הקב"ה, והכל סוד אחד. וגם כאן רואים שאברהם אבינו, ועם ישראל, וארץ ישראל, בתחלת דרכם היו בתוך הקלפות, ולקלפות היתה אחיזה וניקה מהם, ואחר כך כשהתחזקו בכחם האור דוחה את החשך, וזה מביא ליציאת אברהם ממצרים, וליציאת עם ישראל ממצרים, ולגאולת ארץ ישראל מידי הכנענים.

וכן על בת שבע אשת דוד מצינו בזהר (נח עג:) הסוד של בת שבע שנתנה לאוריה החתי בראשונה, צא ודיק ותמצא, מדוע נתנה הארץ הקדושה לכנען עד שלא באו ישראל, ותמצא דבר זה הכל סוד אחד ודבר אחד. וכן רואים בזמן הגלות שינד הכח של עם ישראל מחמת חטאם, שוב נאחזות הקלפות בארץ ישראל. ובפרט במקומות הקדושים, כל הקדוש יותר חרוב יותר, דמשום שיש להם יותר ניקה לכן הן נאחזות שם ביותר. וכן עם ישראל נמצאים בידי אמות העולם בין הקלפות, עד שיעשו תשובה ויגיעו לשלמותם והאור ידחה את הקלפות, וממילא יזכו לגאולה השלמה במהרה במינו אמן. וכן יעקב בתחלת דרכו היה צריך ללכת ללבן ולתת ללבן אחיזה וניקה ממנו, כמו שכתוב (בראשית ל, כז) "ויברכני ה' בגלגלן", עד שנוולד יוסף, ויעקב הרגיש מספיק חזק נגד עשו, כמובא ברש"י (שם כה) ואז הרגיש מספיק חזק גם כדי לצאת מלבן.

וכן על דוד המלך מובא במדרש (ב"ר מא, ד) "מצאתי דוד עבדי" היכן מצאתיו בסדום, ולוט היה שיך לשמאל דסטרא אחרא, כמו שכתוב (בראשית כד, מט) "ואפנה על ימין או על שמאל", ומבאר רש"י, ימין ישמעאל, שמאל לוט, ושמאל דסטרא אחרא הוא הגרוע ביותר, כמובא בזהר (בראשית נג). ולא סתם לוט, אלא מהבת הבכירה של לוט, שהיתה יותר חצופה ויותר מרשעת מהבת הצעירה, כמובא במדרש, (שם נא, יא), וגם כאן רואים שנשמת דוד היתה בתחלה בידי הקלפות הגרועות. וכן דוד המלך בגימטריא סדום.

מובא בלק"ת (קדושים ל.) לבאר הטעם לאסור ערלה ג' שנים, היות שהעץ עדין צעיר, ועדין לא הגיע לכחו ושלמותו, ויש לקלפות אחיזה חזקה בעץ. ולאחר ג' שנים כשהעץ מגיע לכחו ושלמותו הוא דוחה את הקלפות, בבחינת אור שדוחה חשך, ואפשר לאכל מהעץ. וכן מבאר שם את הגמ' (נדה מד:) **בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת גביאה**. שקדם לכן איננה בכחה, והקלפות נאחזות בה, מה שאין כן בת שלש, כבר מאיר בה כחה ודוחה את הקלפות. וכן מבאר שם את הגמ' (נדרים לב.) **בן שלש שנים הכיר אברהם את בוראו**, שעד שלש שנים עדין יש אחיזה לקלפות, וזה גרם שעדין לא הכיר את בוראו. וכן מצינו במדרש (תנחומא קדושים יד.) שתינוק עד ג' שנים הוא בבחינת ערלה, ובשנה הרביעית אביו מקדישו לתורה. והבאור הוא כיון שהתינוק הוא חלש ואינו יכול לדחות את הקלפות, נותנים לקלפות אחיזה בו כדי שישמרו עליו, כמו קלפה ששומרת על הפרי עד שהוא גדל, וכשהוא גדל מקלפים את הקלפות ונחנים מהפרי, וכן **תנוק בגימטריא שמירה**, דתינוק צריך שמירה.

מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (פ' האזינו ע' שכו) **רוח סערה מועיל אל הדשא, דהינו בהיות הצמח בתחלתו בתכלית הקטנות, והוא דבוק אל הטיט שבקרקע, הרוח מיבש הטיט, ומפריד אותו שלא יהא דבוק בקרקע ואחר כך בא המטר לגדלו**. נראה דיש כאן רמז דכיון שהרוח סערה הרוחני היינו הקלפות, משמרים את הצמח בתחלתו, זה משתלשל בגשמיות שהרוח סערה הגשמית יועיל בתחלתו, על ידי שמיבש את הטיט ומפריד אותו שלא יהא דבוק בקרקע, ויבוא המטר לגדלו. וכן **צמח אותיות חמץ** המסמל את צד הרע, דצד הרע שומר על הצמח בזמן צמיחתו.

מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (פ' וישלח ע' ק) על הכתוב (בראשית לו, לא) "**ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל**" שהקלפה קודמת לפרי, ולפני מלך מלך לבני ישראל ישנן הקלפות "**המלכים אשר מלכו**". ומבאר שם שלכן עשו נולד ויצא לעולם לפני יעקב, דעשו הקלפה קודם לפרי יעקב, ולכן אמר יעקב "**יעבר נא אדני לפני עבדו**". וכן מובא ב'לקוטי תורה' להאריז"ל (לך לך ע' נא) שהגר הולידה לאברהם לפני שרה, בבחינת קלפה שקודמת לפרי.

כתוב (דברים כה, יח) "**אשר קרן בדרך ויזנב בן כל הנחשלים אחריך**". ומבאר רש"י "**כל הנחשלים אחריך**", חסרי כח מחמת חטאם, וגם כאן רואים שהקלפות ועמלק, נאחזים בחלשים, אלו שחסרי כח מחמת חטאם. וכן מצינו בזהר (משפטים קח:) **כל מעשים שעושה הקב"ה בראשונה מקדים אותו שלחוץ, ואחר כך המ'ח שבפנים, שהרי כל קלפה מסטרא אחרא היא, והמ'ח**

וְכֵן רואים שהקלפות שנאחזו באברהם אבינו ובעם ישראל ובארץ ישראל, הן הקלפות הגרועות ביותר, כמובא ברש"י (ויקרא יח, ג) מגיד שמעשיהם של מצרים ושל פנעוניים מקלקלים מפל האמות, שאותן עממים שכבשו ישראל מקלקלים יותר מפלם. דבקדשה הגדולה ביותר נאחזת הקלפה הקשה ביותר. אף על פי שהקלפה נאחזת רק בחלשים, היא נאחזת רק בחלשים של צד הקדשה. וככל שהדבר יותר קדוש, אחיזת הקלפה מתגברת, כמובא ב'אור החיים' (במדבר יט, א) על ידי שקבלו התורה ועשו עם בני ישראל דבר שהרוחנים השפלים תאבים להדבק בהם, להיותם חטיבה של קדשה עליונה, בחייהם גם במוותם, בחייהם שבנוגע במת תדבק בהם הטמאה שבמת ולא תחפץ להפרד אם לא בכח גדול אשר חקק ה' במצוה האמורה בענין של פרה אדמה, ובמותם גם כן תתנבא הטמאה, כאמרם ז"ל בפתוב "אדם פי ימות באהל", ישראל מטמאים באהל ואין אמות העולם מטמאים באהל. הינו שהגוי אינו נטמא ואינו מטמא, דהקלפות שגורמות את רוח הטמאה במת, אינן נדבקות לגוים, כפי שממשיך שם, אדם מישראל שמת להיותו מלא קדשה המתוקה והערבה, בצאת הנפש ונתרוקן הגוף, יתקבצו כל הקלפות לאין קץ, שהם כחות הטמאה, התאבים תמיד להדבק בקדשה. וכן מובא ב'תוספות' (תענית ח: ד"ה אלא) שדוקא במקום שסמוי מן העין שהברכה שרויה בו, יש רשות לשדים לקחת משם. מה שאין כן בדבר השקול והמדוד שאין הברכה שרויה בו, אין לשדים רשות לגעת בזה. ומבאר לדברינו בדמקום שיש ברכה יש קדשה, ואם יש קדשה יש קלפות ושדים שמתלבשים שם.

מציינו בזהר (יתרו סט:) זכאי חלק משה הנביא הנאמן, מה כתוב בו "וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה", אין טהור אלא מתוך טמא, וסוד זה "מי יתן טהור מטמא" קלפה ומח זה בזה עולה. וגם כאן נראה לבאר, שמשה רבנו שהיה בתחלת דרכו, ה' נגלה אליו לראשונה מתוך הסנה שמסמל את הקלפות, לרמז למשה שעדין לא הגיע לשלמותו, ולכן הדבור אליו עכשו הוא מתוך הסנה.

נראה דלכן צנה הקב"ה להשתמש במחנות של אנשי קרח לעשותן צפוי למזבח אף שעברו בהן עברה. כמו שכתוב (במדבר יז, ג) "את מחנות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח". דמחנות אלו שיש לקלפה אחיזה בהן מחמת החטא, יהיו בבחינת קלפה ששומרת על הפרי, ויהיו צפוי למזבח ושמירה למזבח. וכן הפתוב "רקעי פחים צפוי למזבח" ס"ת חיי"ם, דבזכות זה יזכו לחיים.

מציינו בגמ' (קידושין לח:) מחלקת אמוראים לגבי ערלה בחוץ לארץ, אם זה חיב רק מדרבנן, או שזה הלכה למשה מסיני. נראה דלכן האסור המפרש בתורה נאמר רק לגבי ערלה

בארץ ישראל, דארץ ישראל שהיא קדושה יותר, שם נדבקות הקלפות ביותר. וכינון שאסור ערלה הוא מחמת הקלפות שנדבקות לפרי פדלעיל, לכן עקר האסור נאמר בארץ ישראל. **וכן** מציינו בגמ' (ברכות לו:) שאסור ערלה חל על הקלפה הגשמית של הפרי, אך ורק אם הקלפה הגשמית שומרת על הפרי. ובפרי הצלף שהקלפה אינה שומרת על הפרי, וגם אם הקלפה תפל, הפרי ימשיך לגדל, לא חל אסור ערלה על קלפתו, ומתיר לאכלה בג' השנים הראשונות. נראה לבאר על פי דברינו דאסור ערלה בא כתוצאה מזה שהקלפות הרוחניות נדבקות לפרי. והסבה שהקב"ה ברא את העולם באפן זה שהקלפות הרוחניות תדבקנה לדברים החשובים בתחלת דרכם כשהם חלשים, דהן שומרות עליהם בבחינת קלפה השומרת על הפרי. דכל הקדוש יותר, צריך שמירה ביותר. לכן נתן הקב"ה לקלפות הפרי והנאה מהדבר הקדוש שאליה הן נצמדות, כדי שהן תשמרנה עליו עד שהוא יגדל ויתחזק, ואינו צריך לשמירתו, ואז הוא יוצא מהן. וכינון שאסור ערלה הוא בגלל הקלפות שנדבקות לפרי ושומרות עליו, לכן האסור חל גם על הקלפה הגשמית ששומרת על הפרי. דהקלפות הרוחניות נצמדות גם לקלפה הגשמית ששומרת על הפרי, דהן מענינות שהפרי ישמר, ושומרות על קלפתו שתשמר. ודוקא אם הקלפה אכן שומרת על הפרי. ובפרי הצלף שקלפתו הגשמית אינה שומרת עליו, אין הקלפות הרוחניות נצמדות לקלפה הגשמית, ולכן לא חל אסור ערלה על קלפתו הגשמית, ומתיר לאכלה גם בג' השנים הראשונות.

מובא בספר 'נפלאות מתורתך' (ערך צלף) שהפתוב (תהילים לא, כ) "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחסים בך" ר"ת צל"ף. ומבאר לדברינו דהשכר לעתיד לבא יהיה שזוכו למזון ללא קלפות בבחינת צלף. כפי שבארנו במאמר 'חשמל חטא' על החטה לעתיד לבא, שתהיה בלי המץ. וכן מביא שם את הגמ' (שבת ל:) שפרי הצלף מוציא פרות בכל יום. כדגמת האילנות לעתיד לבא שעתידין לתן פרות בכל יום. וכן מביא את הגמ' (שם קנ:) על חסיד ששמר שבת וקבל שכר מצלף שגדל בשדהו.

מציינו ברמב"ם (הל' מעשר שני ונטע רבעי י, א', ומקורו מהירושלמי פ"ק דערלה) כל שהוא חיב בערלה יש לו רבעי, וכל שפטור מן הערלה אינו חיב ברבעי. שנאמר שלש שנים יהיה לכם ערלים וגו' ובשנה הרביעית. מובא בלק"ת (קדושים כט: בשם הפרדס שער כד) שג' שנים של ערלה כנגד ג' קלפות הטמאות, ובשנה הרביעית נטע רבעי, כנגד קלפת נגה. נראה דלכן זה תלוי בזה, דמי שהג' קלפות הטמאות נדבקות עליו בג' השנים הראשונות, והיה עליו אסור ערלה, חל עליו אסור נטע רבעי. דעליו נדבקות קלפת נגה באפן מיוחד, שמצריך התקדשות מיחדת על ידי העלאת הפרות לירושלים וכו', עם כל דיני נטע רבעי. ומי שהג' קלפות הטמאות לא נדבקות עליו, גם קלפת נגה לא נדבקות אליו, ולכן פרי שלא חל עליו אסור ערלה, לא חל עליו אסור נטע רבעי.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 100 ₪ בלבד. ניתן לשלם בצקים עד 3 חודשים נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.

או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il

הספרים אמורים להגיע בעזרת השם בשבוע הבא נשלח הודעה בלי נדר כשיגיעו

מחיר הסט לנרשמים מראש 80 שקל כפי שהוטח ומי שיכול לשלם 100 לכיסוי ההוצאות תבוא עליו ברכה